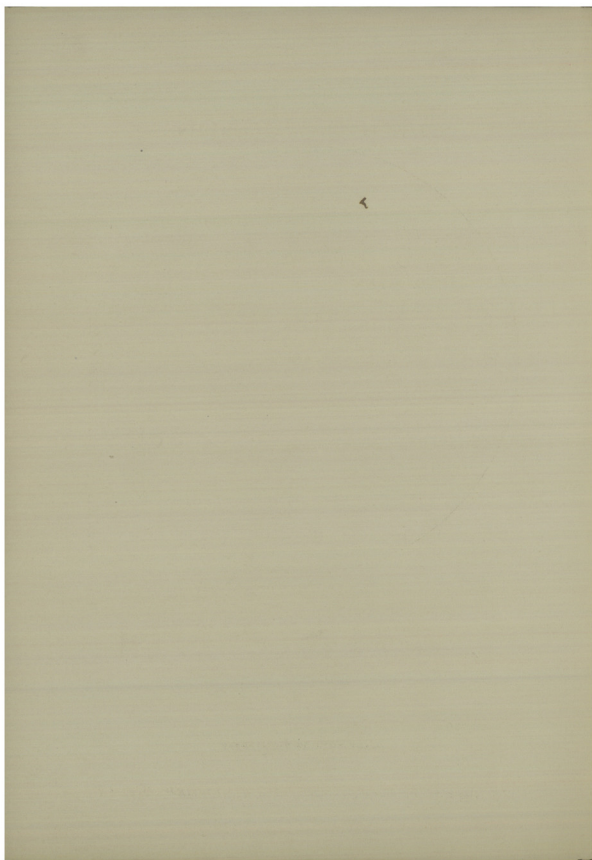

30-11-31 1

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΗ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΜΦΩΝΙΚΑΙ — ΛΑΪΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Γ. Ν. ΝΑΖΟΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Δευτέρα 30 Νοεμβρίου 1931 ὥραν 6.15' μ. μ. ἀκριβῶς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893 - 1931

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΔΗΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΟΛΙΣΤ

LOTTE

LEHMANN

Ἄσμα

*Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Συναντήσεως ἡ εἴσοδος ἐπιτρέπεται
μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.*

Τὴν Κυριακὴν 29 Νοεμβρίου ὥραν 11 π. μ. ἡ ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

Τιμὴ ἀναλυτικῶς προγράμματος Δρ. 5.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. *Oberon* εισαγωγή K. M. von WEBER
 ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

2. *Oberon* K. M. von WEBER
 ᾄδια τῆς Ρέζιας

* Ἡ κ. L. Lehmann καὶ ἡ ὀρχήστρα.
 (Πρώτη ἐκτέλεσις)

3. *Fontane di Roma* OTT. RESPIGHI
 συμφωνικὸν ποίημα

I. La fontana di Valle Giulia all'alba

II. La fontana del Tritone al mattino

III. La fontana di Trevi al meriggio

IV. La fontana di Villa Medici al tramonto

ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας
(πρώτη ἐκτέλεσις)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

4. *Fidelio*, μεγάλη ᾄδια L. van BEETHOVEN

* Ἡ κ. L. Lehmann καὶ ἡ ὀρχήστρα.

(Πρώτη ἐκτέλεσις)

5. *Συμφωνία ἀρ. 2 εἰς σι βφ.* FR. SCHUBERT

I. Largo. Allegro vivace

II. Andante.

III. Menuetto. Allegro vivace

IV. Presto assai.

ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας
(πρώτη ἐκτέλεσις)

K. M. von WEBER

Oberon

Ἡ «Oberon» τοῦ Βέμπερ ἐγράφη εἰδικῶς διὰ τὸ Κόβεν—Γκάρντεν τοῦ Λονδίνου ἐπὶ ἀγγλικῷ λιμπρέττου, κατὰ τὸ ὁμώνυμον ἔργον τοῦ Βίλαντ. Εἶνε εἶδος ἐπικοῦ ποιήματος, μετὰ συνεχῶν ἀλλαγῶν σκηνῆς, τὸ ὁποῖον ἐπέτρεψεν εἰς τὸν συνθέτην νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ὑψηλότερα ὄρια τῆς φαντασμαγορίας καὶ τῆς γραφικότητος, χάρις εἰς τὸ ἔξαιρετικὸν αἶσθημα τῆς ἐνορχηστρώσεως τὸ ὁποῖον κατεῖχε.

Ἡ εἰσαγωγή τοῦ «Ὀμπερόν» ἀρχίζει μὲ τὸν ποιητικὸν ἦχον τοῦ κόρνου σόλο, ἐν εἰδει ἠχοῦς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαντοῦν τὰ ἔγχορδα μὲ σουρντίαν. Τὸ ἐπακολουθοῦν *allegro con fuoco*, ἀκολουθεῖ τὸν τύπον ὃν ὁ Βέμπερ εἶχεν ἐγκαινιάσει διὰ τοῦ *Φραϊσόυτς*, τύπον ὃν ἀναγνωρίζει κανεὶς ἀκόμη περισσότερον κατὰ τὴν μεσολαβοῦσαν μελωδικὴν φράσιν τοῦ εὐθναυλοῦ. Ἐν τρίτῳ θέμα ἔχει ληφθῆ ἀπὸ τὴν περίφημον ἄριαν τῆς Ρέζιας, τὴν γνωστὴν καὶ ἀπαράμιλλον εἰς δραματικότητά ἄριαν τοῦ «Ὀκεανοῦ», μὲ τὸ ἀφθάστου ἀκριβεῖας ρεσιτατίβο, τὴν ὁποίαν θέλει ἐκτελέσει ἡ κ. *Lotte Lehmann*.

K. M. von WEBER

Oberon

* Ἄρια Ρέζιας

Ocean! Du Ungeheuer!
Schlangen gleich hältst du umschlungen
rund die ganze Welt!
Dem Auge bist ein Anblick voll Grösse du,
wenn friedlich in des Morgens Strahl du ruhst!

Doch wenn in Wuth du dich erhebst, o Meer,
 und schlingst die Knoten um dein Opfer her,
 malmend das mächtige Schiff, als wärt's ein Rohr.
 dann, Ocean, stellst du ein Schreckbild vor.
 Noch seh ich die Wellen toben,
 durch die Nacht ihr Schäumen schleudern,
 an die Brandung wild gehoben.
 jede Lebenshoffnung scheitern!
 Doch still! seh ich nich Licht dort schimmern,
 ruhernd auf der fernen Nacht?
 wie die Morgens blases Flimmern,
 wenn von Schlaf er erwacht?
 Heller nun empor es glühet
 in der Sturm,
 dess Nebelzuh wie zerissne Wimpel fliehet.
 wie wilden Rosses Mähnenflug.
 Und nun die Sonn geht, auf!
 Die Winde lispeln leis:
 gestillter Zorn wogt nur im Wellenkreis.
 Wolkenlos strahlt dann die Sonne
 auf die Purpurwellen nieder,
 wie ein Held nach Schlachtenwonne,
 im Triumph sein Zelt sucht wieder.
 Ach! villeicht, erbricket nimmer wieder
 dieses Aug' ihr Licht.
 Lebe wohl! du Glanz! für immer!
 denn für mich erstehst du nicht.
 Doch was glänzt dort schön und weiss?
 hebt sich mit der Wellen Heben?
 's'ist die Möwe, schweift im Kreis,
 wo die Fluth raubt ein Leben!
 Nein! Kein Vogel ist's es naht!
 Heil! es ist ein Boot, ein Schiff!
 und rnhig segelt's seinen Pfad
 ungestört durch das Riff.
 O Wonne! Mein Huon! zum Uferherbei!
 Schnell! dieser Schleier!
 Erweht! O Gott! sende Rath!

Sie seh'n mich! Schon Antwort!
 Sie rudern mit Macht!
 Huon! Huon!
 Huon, mein Gatte, die Rettung sie naht!

OTT. RESPIGHI

Fontane di Roma

*'Η βρύση τῆς Valle Giulia τὴν αὐγὴ. 'Η βρύση τοῦ Trevi-
 νος τὸ πρωτ. 'Η βρύση τοῦ Trevi τὸ μεσημέρι. 'Η βρύση τῆς
 Βίλλας τῶν Μεδίκων κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.*

Ὁ συνθέτης τοῦ ποιήματος τούτου εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ ἐκφράσῃ τὰ αἰσθήματα πού τοῦ ἐνέπνευσαν τέσσαρες βρύσες τῆς Ρώμης κατὰ τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ χαρακτῆρ τῶν ἔχει περισσοτέραν ἀρμονίαν μὲ τὸ τοπεῖον, τὴν ὥραν πού ἡ ὥραιότης τῶν φαίνεται πλέον ὑποβλητικῇ.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ποιήματος, ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὴν βρύσην τῆς Valle Giulia, προσπαθεῖ νὰ δώσῃ μίαν ποιμέντικὴν εἰκόνα κοπάδια προβάτων περνοῦν καὶ χάνονται μέσα στὴν ὑγρὰν ὀμίχλη μᾶς ρωμαϊκῆς αὐγῆς.

Δυνατὴ καὶ ἐπίμονος φανφάρα τῶν κόρων ἐπάνω στοὺς τρίλους ὀλοκλήρου τῆς ὀρχήστρας μᾶς εἰσάγει εἰς τὸ δευτέρον μέρος. ('Η βρύση τοῦ Τριτῶνος). Εἶναι ἓνα εἶδος φαιδῶδες προσκλήσεως, κατόπι τῆς ὁποίας προστρέχουν πλήθη ἀπὸ ναϊάδας καὶ τριτώνας πού κνηγιοῦνται μὲ ἓνα τρελλὸ χορὸ μέσα στὸ νερὸ πού παιχνιδίζει.

Πανηγυρικὸν θέμα ἀκούεται ἐπάνω ἀπὸ τὸν ὄγκον τῆς ὀρχήστρας. Εἶναι ἡ βρύση τοῦ Trevi μὲς στὸ μεσημέρι! Ἀφοῦ περιεῖαι ἀπὸ τὰ ξύλινα, εἰς τὰ χάλκινα, τὸ θέμα αὐτὸ φθάνει εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς ἡχητικότητός του. Ἡ φανφάρες ξεσπᾶσι καὶ ἐπάνω στὴν φωτεινὴν ἔκτασιν τοῦ νεροῦ περὰ τὸ ἄρμα τοῦ Ποσειδῶνος, σφαιρόμενον ἀπὸ τοὺς θαλασσίους ἱππους καὶ ἀκολουθούμενον ἀπὸ πλῆθος τριτώνων καὶ σειρήνων. Ἡ πομπὴ ἀπομακρύνεται, ἐνῶ μακρὰ ἀκούονται ἀκόμη ἡ φανφάρες.

Τὸ τέταρτον μέρος ('Η βρύση τῆς Βίλλας τῶν Μεδίκων κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου), ἀρχίζει μὲ μελαγχολικὸν θέμα πού ὑψώνεται

ἐπάνω ἀπὸ τὸ γλυκὸ κελάρυσμα τοῦ νεροῦ. Εἶνε ἡ νοσταλγικὴ ὄρα
τῆς δύσεως. Ὁ ἀέρας ἀντηχεῖ ἀπὸ ἤχους κωδόνων. ἀπὸ κελαδημάτα
πουλιῶν ἀπὸ ψιθύρους φύλλων...κατόπιν ὅλα σβύνουν μέσα στὴν
γαλήνην τῆς νυκτός.

L. van BEETHOVEN

Fidelio

*Αἰα Λεονώρας

Abscheulicher! wo eilst dahin?
was hast du vor in wildem Grimme?
Des Mitleids Ruf, der Menschheit Stimme,
rührt nichts mehr deinen Tigersinn?
Doch toben auch wie Meereswogen
dir in der Seele Zorn und Wuth,
so leuchtet mir ein Farbenbogen,
der hell auf dunkeln Wolken ruht,
der blickt so still, so friedlicht nieder,
der spiegelt alte Zeiten wieder,
und neu besänftigt wallt mein Blut.
Komm Hoffnung, lass den letzten Stern,
der Müden, nicht erleichen,
o kom, erhell mein Ziel, sei's noch so fern,
die Liebe, sie wird's erreichen.
Ich folg 'dem innern Triebe,
ich wanke nicht,
mich stärkt die Pflicht
der treuen Gattenliebe.
O du, für den ich alles trug,
Könnt ich zur Stelle dringen,
wo Bosheit dich in Fesseln schlug,
und süßen Trost dir bringen!

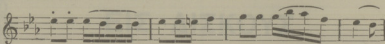
FR. SCHUBERT

Συμφωνία αρ. 2 εις σι βφ.

Ὁ Σοῦμπερτ ἤρρισε τὴν σύνθεσιν τῆς δευτέρας του συμφωνίας τὴν 10 Δεκεμβρίου 1812 καὶ ἀπεπεράτωσε αὐτὴν τὴν 24 Μαρτίου 1815. Δι' αὐτῆς ὁ δεκαοκταετής μόλις τότε μουσουργὸς πλησιάζει πρὸς τὸ συμφωνικὸν ὕψος τοῦ Μπετόβεν. Τὸ κύριον μέρος τοῦ ὅλου ἔργου εἶνε τὸ πρῶτον, τὸ ὁποῖον καὶ συγγενεῖαι πρὸς τὸ *φινάλε* τῆς τετάρτης συμφωνίας τοῦ συνθέτου τῆς Missa Solemnis. Βραδεία εἰσαγωγή ἐκ δέκα μέτρων μὲ βαρεῖς ρυθμοὺς εἰς τὰ πνευστὰ μᾶς ὀδηγεῖ πρὸς τὸ Allegro vivace τοῦ πρώτου μέρους. Τὸ κύριον θέμα ἐμφανίζεται σιγὰ εἰς τὰ ἔγχορδα, μὲ ρυθμὸν προσομοιάζοντα πρὸς οὐγγρικὸν χορὸν καὶ μὲ συνεχῆ sforzati. Κατόπιν τὸ αὐτὸ θέμα ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τὰ πνευστὰ. Τὸ δεύτερον θέμα ἔχει παθητικὸν χαρακτήρα καθαρῶς μοζάρτειον. Εἶναι μήπως ἀνάμνησις τοῦ *Φίγκαρο*; Ἀπὸ τὰ συνοδευόντα δέκατα ἕκτα ἐκπηδᾷ πάλιν τὸ κύριον θέμα, τὸ ὁποῖον ὀδηγεῖ πρὸς τὸ τέλος τοῦ μέρους.

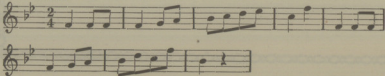
Τὸ δεύτερον μέρος, Andante, φέρει τὴν καθαρῶς βιεννεζικὴν σφραγίδα, ποῦ ἔχει ἐπιθέσει ὁ Σοῦμπερτ εἰς πλείστα ἐκ τῶν ἔργων του :

Andante

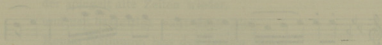
Εἶνε θέμα μὲ παραλλαγὰς κατὰ τοὺς σχολικοὺς κανόνας. Εὐθὺς μὸν χαρακτήρα παρουσιάζει τὸ Μενουέττο, μὲ τὸν πρωτόγονον ρυθμόν του καὶ τὴν ἀφελῆ μορφὴν του. Εἰς τὸ τελικὸν Presto ἡ ἐπίδρασις τοῦ Χάυδν εἶνε πασιφανής. Τὸ κύριον θέμα ποῦ ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸ τοῦ Andante :

Presto

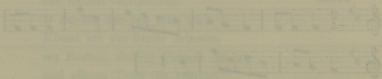

δείχνει τὴν αὐθόρμητον ἔμπνευσιν, τὴν καταπληκτικὴν εὐκολίαν μὲ τὴν ὁποίαν ὁ μουσουργὸς ἔφευγεν εἰς πέρας τὰ δυσκολώτερα μουσικὰ προβλήματα.

Ἡ συμφωνία εἰς σι ὑφ. τοῦ Σοῦμπερτ εἶνε ἐκ τῶν ἔργων τῶν εὐφροδέντων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συνθέτου.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔργου εἶνε ἀπὸ τῶν εὐφροδέντων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συνθέτου. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔργου εἶνε ἀπὸ τῶν εὐφροδέντων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συνθέτου. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔργου εἶνε ἀπὸ τῶν εὐφροδέντων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συνθέτου.

Η ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ
LOTTE
LEHMANN
ΤΡΑΓΟΥΔΕΙ
ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΥΣ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ
“ΟΔΕΟΝ,”

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ ΤΟΥ 1931--1932
ΤΑ ΕΓΧΟΡΔΑ ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΗΝ ΣΕΙΡΑΝ

<i>*Ονοματεπώνυμον</i>	<i>*Ονοματεπώνυμον</i>
Βιολιον Α'	Βιόλα
<ol style="list-style-type: none"> 1. Βολωνίνης Φρ. (Σόλο) 2. Σκαντζουράκης Βασ. > 3. *Αβατάγγελος Σ. 4. Βολωνίνης Νικ. 5. *Αλεξανδροπούλου Α. 6. Δεληγιάννης Β. 7. Δόβα-Λευιάδου Μ. 8. Κοφίνο Γ. 9. Κρασσάς Ι. 10. Κυπριώτου Σ. 11. Μαγειρόπουλος Δ. 12. Λομπιάνκο Γ. 13. Παπᾶ Α. 14. Σταυριανός Β. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Κούλας Κ. (Σόλο) 2. Πρεστώ Α. > 3. Ψύλλας Γ. 4. Δεληγιαννάκης Ν. 5. *Εράστης Χ. 6. Πέκος Π. 7. Περούτσος Ε. 8. Πρεστώ Μ. 9. Φωτιάδου Ι.
Βιολιον Β'	Βιολοντσέλλον
<ol style="list-style-type: none"> 1. Παπόλας Α. (Σόλο) 2. Βολωνίνης Σπ. 3. Γαβρηλίδης Μ. 4. Δεμαρίας Σπ. 5. Ζαμίτ Α. 6. Κολιάσης Α. 7. Λεμποζιώβας Σ. 8. Παρίδης Γ. 9. Πανταζόπουλος *Αλ. 10. Πετράτος Κ. 11. Παπαβασιλείου Γ. 12. Σκαντζουράκης Ι. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Γαϊδεμβέργερ Ρ. (Σόλο) 2. Παπαδημητρίου Α. > 3. *Αντωνίου Γ. 4. Βαβαγιάννης Ι. 5. Βουτσινᾶς Π. 6. Γαρουφαλιάς Χ. 7. Λάμπρου Α. 8. Λομπιάνκο Μ. 9. Πίστη Μ.
	Βαθύχορδον
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Τζουμάνης Ι. (Σόλο) 2. *Ακριβός Ε. 3. Καραγεωργίου Ι. 4. Κουτσατόπουλος Κ. 5. Κούρκουλος Σ. 6. Πολλάσης Σ.

Όνοματεπώνυμον	Όνοματεπώνυμον
7. Σεμιτέκολος Μ. 8. Σωζόπουλος Β. 9. Τίτας Σ.	.. Σάλκιγξ 1. Εθαγγελίου Ε. 2. Δημόπουλος Γ. 3. Γκρέμπεργκ Κ.
Πλαγταυλος 1. Παπαγεωργίου Ν. 2. Άλβανίτης Ε. 3. Σταθόπουλος Ν.	Τρομπόνι 1. Πολίτης Δ. 2. Μπάκας Ν. 3. Τζίμας Θ.
Όξόαυλος 1. Σμυρλής Π. 2. Εθαγγελίδης Γ. (Άγγλ. κέρας) 3. Μανδηλάρης Φ.	Τυδα 1. Βαραγγούλης Δ.
Εθόθαυλος 1. Λάζαρος Σ. 2. Παρούσης Δ. 3. Τσοχαλής Κ.	Άρπα 1. Βασσενχόβεν Μ. 2. Άράγγη Φ.
Βαρθάυλος 1. Πιττάκος Λ. 2. Χασιώτης Ι. 3. Σμυρλής Σ.	Τύμπανα 1. Σερεμίδης Μ.
Κέρας 1. Γκιβιτουάνης Σ. 2. Γιατρᾶς Σ. 3. Βαφειαδάκης Σ. 4. Σηλιωτάκης Ε. 5. Γιατρᾶς Π.	Κρουστά 1. Ίατρού Σ. 2. Βαβαγιάννης Θ. 3. Μεταξᾶς Σ. 4. Φαναριώτης Κ.
	Έκτακτοι μουσικοί 1. Καραλίβανος ΜΙ. 2. Κυδωνιάτης Κ.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
 ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΧΗΣ ΟΡΘΟΤΕΛΕΣ
 ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

	Γεν. Δοκιμής	Σομφρονικής
Θεωρείον Α'	90.—	—.—
Πλατεία	80.—	150.—
'Αμφιθέατρον Α'	80.—	150.—
'Αμφιθέατρον Β'	70.—	125.—
'Εξώστης	50.—	90.—
Θεωρείον Β'	50.—	75.—
'Υπερώον	40.—	50.—

Τὰ εισιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμείον τοῦ ᾿Ωδείου ᾿Αθηνῶν
 καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».

